

TÍÐINDI

STÓRT ÓSAMSVAR M FRÁGREIÐINGARNAR

Tað kann undra, at so stórt ósamsvar var millum frágreiðingarnar hjá teimum fimm av manningini á Anitu týsdagin

Leo Poulsen

Tað mest undrunarverda er uttan iva, at so stór ósemja er millum hvar og hvussu gørnini vórðu drigin inn aftur, eftir at maðurin var farin fyri borð.

Tríggir av teimum fimm – teir báðir stýrmenninir og annar dekkarin - søgdu, at gørnini vórðu drigin inn har afturi á skipinum við hond, meðan skiparin og hin dekkarin søgdu, at gørnini vóru tikin fram í skipið og síðani drigin inn við garna-spælinum.

Tað er væl skiljandi at nógv stendur á, og at panikkur kann vera í, men tað er kortini óskiljandi, at frágreiðingarnar eru so ósam-svarandi.

At so smærri ósemjur kunnu vera í frágreiðingunum er væl skiljandi og náttúrligt, men ikki hetta.

Eisini vóru ósemjur og ósamsvar í spurninginum um trygdarreglur umborð og serliga trygdarvenjingar, sum vórðu hildnar ella ikki hildnar.

Stýrimenninir vóru rímliga samdir í teirra frágreið-

ingum, og viku ongantið rættiliga frá hvør øðrum. Hinvegin vóru dekkararnir og stýrimenninir rættiliga ósamdir um serliga trygdar-viðurskiptini.

Stýrimenninir vóru samdir um, at tað minst var ein trygdarvenjing sættu hvørja viku, tá teir skiftu skipara, umframt aðrar minni fastar venjingar. Dekkararnir báðir mótsøgdu hesum. Annar hevði verið við til eina venjing teir 10 mánaðarnar, hann hevði verið umborð, meðan hin onga venjing hevði verið við til teir tveir mánaðirnar,

hann hevði verið við Anitu.

Hvønn veg fór hann

Eisini var ósemja teirra millum um tað kunning, teir høvu fingið um trygdarviðurskiptini, tá teir mynstraðu umborð. Fyrri dekkarin var ikki serliga spurdur um hetta, meðan hin seinni segði seg onga kunning hava fingið um hesi viðurskipti.

Heldur ikki full semja var um knívin, sum átti ella skuldi vera til staðar har afturi í skipinum, sum sett var. Nú er ikki víst hvørja nyttu ein knívur hevði gjørt,

tí ivasamt er, um hann hevði gjørt nakran mun.

Vert er eisini at leggja til merkis tíðin, ið gekk frá at maðurin gjørdist fastur í trossanum, til hann var í havinum. Har er ein tíðarmunur á upp til 2,50 minuttir, og tað er rímliga leingi. Tað skal tó viðmerkjast, at dekkarin, sum segði at tað gingu tríggir minuttir frá tí at maðurin gjørdist fastur, til hann fór í havið, segði seg vera farnan í panikk, so tað var ikki vist, at tíðin var so long.

Eisini var ósemja, hvussu maðurin fór fyri borð. Annar

dekkarin segði, at hann fór undir skottunum í garna-pawninum, meðan hin dekkarin og stýrimaðurin søgdu, at hann fór upp um skottini.

Tað er kanska eisini ein av minni týðandi ósamsvar-unum.

Tað, sum stendur fast, er, at maðurin fekk eina lykkju um beinini á trossanum, sum bindur gørnini saman, og at tað var púra óvanligt, at endin hekk heilt niður á dekkið.

Nú verður so bíðað eftir, hvat frágreiðingarnar fara at føra til.

Vaktirnar eru 16 og 8

Tað segði annar stýrimaður umborð á Anitu, tá hann var avhoyrdur í sambandi við vanlukkuna, sum kostaði einum 34 ára gomlum indonesa lívið

Leo Poulsen

– Tað gekk ógvuliga skjótt fyri seg. Eg haldi, at tað gingu 10-15 sekund frá tí, at maðurin kom fastur í trossan, til hann var í havinum.

Soleiðis segði annar stýrimaður umborð á Anitu í sjófrágreiðing týsdagin.

Hann eygleiddi hending-

ina uppi á brúnni umvegis ein skíggja, og sá tí hvat hendi, og hvussu maðurin fór fyri borð.

Hann helt ikki, at indonesin hevði ansað eftir lykkjuni á trossanum, og at hann av ósketni var komin at traðka í hana. Hann metti, at tað gingu 10-15 sekund frá tí, at maðurin traðkaði

í lykkjuna, til hann lá í havinum.

Annar stýrimaðurin greiddi frá, at hann sá mannin verða drignan upp um skottini í garnapawninum, verða tveittan niður á dekkið, smekkað høvdið í ein jarnkant og síðani verða tveittur fyri borð.

Hann sló beinanvegin

bakk, og snaraði skipinum á stýriborð, fyri at maðurin ikki skuldi koma í skrávuna. Síðani leyp hann niður undir at greiða skipara og fyrsta stýrimanni frá tí, sum var hent. Hann fór beinanvegin upp á brúnna aftur.

Eisini hann segði seg síggja styvln hjá horvna manninum í sjónum, men styvlin var ikki í gørnunum.

Veðrið um hetta mundi var vánaligt, 25 m/s av útsynningi.

Røð av óhepnunum umstøðum

Hann segði, at farið var beinanvegin undir at draga gørnini inn aftur, og hetta hendi við hond har afturi á skipinum, men tá teir sóu, at maðurin ikki var í gørnunum, kvettu teir og lótu restina fara.

Hann dugdi ikki at siga, hvussu long tíð tá var gingin frá tí at maðurin var farin í havið, til teir góvust at draga.

Teir hildu síðani fram við at leita eftir manninum alla náttina og dagin eftir, tá Brimil var komin á staðið og tók lut í leitingini.

Annar stýrimaður helt, at talan var um eina røð av óhepnunum umstøðum sum førdu til vanlukkuna.

Um vaktirnar segði annar stýrimaður, at manningin hevði frí í átta tímar og arbeiði í 16 tímar. Men hetta var við pausum á 30-40 minuttir fyri hvørjar fyra tímar.

Hann segði, at ábyrgdina fyri arbeiðinum á dekkinum hevði fyrst og fremst skiparin, og síðani fyrsti stýrimaður. Eisini kom fram, at tað kundi verða vandamiklari at arbeiða í vesti, men teir mettu tað sum innandura arbeiði, har menninir vóru.

Annar stýrimaður greiddi frá, at teir hava eina skipan í sambandi við MOB, men tær høvdu ikki verið nøktandi fyri at bjarga manninum.

Knívur ongan mun

Hann greiddi víðari frá, at teir hava havt fleiri trygdarvenjingar, men tær eru ikki atíð tær somu. Og vant verður, hvørja ferð teir skifta skipara sættu hvørja viku.

Hann heldur tí ikki tað kann passa, at nakar av manningini hevur verið við skipinum í 10 mánaðar og bert hevur tikið lut í einari trygdarvenjing.

Hann segði eisini, at manningin hevði hvør sín knív uppi á sær, umframt at ein knívur altíð er har, gørnini verða sett. Hann dugdi tó ikki at siga, um menninir á dekkinum høvu sín knív uppi á sær, tá vanlukkan hendi.

Hann ivaðist eisini í, um tað hevði gjørt nakran mun, um teir høvdu havt ein knív við hondina, tí tað gekk so skjótt. Hann helt tí ikki, at teir kundu bjarga manninum.

